

SAMOBORSKI LIST

God. XIV.

U Samoboru, 1. rujna 1919.

Br. 17.

„Samoborski List izlazi svakog 1. i 15. u mjesecu. — PRETPLATA na cijelu godinu iznosi 8 K. — Plativo i tuživo u Samoboru.

Uprava i uredništvo nalazi se
GLAVNI TRG br. 3
(Izbora S. Šek.)

OGLAŠE prima uprava prema cjeniku. Za oglaš, koji se više puta uvrtičuje, daje se znatan popust. Rukopisi se ne vraćaju.

O novoj škol. godini.

Danas započinje nova školska godina. Mislimo da ne treba no tek naglašavati golem zamašaj škole po mladež, po narod i po čitavu državu. Mi, koji smo dosad živjeli pod tuđom — poimence švapskom i mađarskom vlasti — nijesmo mogli razviti svoga školstva, kako bismo morali. Tuđi vlastodržci išli su kroz vijekove za tim, da ponizuju školu i učitelja i da im ne dadu ni najnužnije uvjete za egzistenciju, jer su dobro znali da se na školi i kulturnim dobrima gradi narodna sreća, a ovu oni nama nikako nijesu željeli.

Danas smo prekinuli s tuđinskom vlasti, i već vidimo blagosovne posljedice i na školskom polju i prilježan rad oko toga, da se škola dignu i preporodi, a učitelja za njegov rad dolično nagradi. Ide se za tim, da nam škola bude posvema naša, narodna, koja će nesputana i slobodna moći uzgajati slohodne ljude. Osnove školskih zakona kako za srednju tako i za narodnu (osnovnu) školu već su izdane, a njih provejava napredan i liberalan duh, na kakav mi nijesmo bili naučni. Te reforme, koje se osnivaju na naprednim pedagoškim i demokratskim principima, postaviti će našu školu na osobit stupanj napretka i razvitka, kako to i dolikuje narodu, koji upravlja sam svojom sudbinom i svijestan je, da se školom krče putevi narodnom dobru i blagostanju.

Danas je započela škola i u našem mjestu i mi vidjamo opet male djake ulicama, kako žure prema školskoj zgradi. Tom prilikom na srcu nam je, da kažemo nekoliko riječi.

Već nekoliko godina, a pogotovu lanjake, opazismo iz školskog izvještaja, da je neobično velik broj djece što je samovoljno izostao, a što opet neispitan radi nemarnoga pohađenja škole. Ta pojava, koja je izbila u našem mjestu, mora da ozbiljno zabrinjuje svakoga pravog prijatelja narodne prosvjete. Istina je, da su bila ratna vremena i da su gdjegdje djeca pomagala roditeljima. No u takim obzira vrijednim slučajevima izostaci su i onako ispričani. Od najveće česti — uvjereni smo se — ipak je ovom nepolaženju kriv potpuni nehanj i nemar od strane roditelja, koji se uvijek teško osvećuje na djeci, lišenoj nauke i odgoja, kojoj su ove tako nužne kao kora hljeba svagdašnjega.

Na ovakav način ne pokazuje se ni ljubav ni briga roditeljska prema rodjenoj djeci, a žalostan je pojav, kad i neki naši domaći ljudi ne pokazuju smisla za prosvjetu i zaboravljaju da samo valjano prosvijećeni čovjek može biti koristan član ljudske zajednice. Može netko steći bogzna kakim imutak, pa i na lak način, ako nije obrazovan, ako mu je ostalo pusto srce i pamet, ne će mu u prosvjetljenom društvu biti nikad prave vrijednosti.

Apelujemo i na roditelje, kojih se ovo tiče, da odsele šalju djecu marljivo u školu, a i na naše trg. poglavarstvo da bezobzirno prinudi nemarnjake na vršenje dužnosti. Samo tako će se privesti školi, koji onamo spadaju, da ne ostanu slijepci kraj zdrava vida i da se otmu ulici i nepovoljnim utjecajima loša društva, u koje zapadaju.

Tridesetogodišnjica obratnice - rođendnog društva „Napredak“.
(1885.—1915.)
(Svrčevski).

God. 1900. biran je predsjednikom Franjo Golešić, umjesto blagajnika Antuna Orgasa, koji je zahvalio radi svoje teške bolesti, potpreds. Stj. Fresl, perovodjom Fr. Štelina.

Izdaje se novi cjenik za pogrebna kola, za imućnije stajat će 20 K, za siromašne 12 kruna.

1901.—1902. Naračaje se društveno odijelo, a iz blagajnice se votira za nj 400 kruna.

1904. Izabran je Filip Šimec blagajnikom, pa tu čast i danas obnaša, vršeći zdužno i poštivo svoje dužnosti. Njemu se mora zahvaliti mnogi uspjeh i napredak u društvu.

1905. postaje arhivar Fr. Bedeničić.
1906. iznosi društvena gotovina 1153 kruna 27 l. — Za spomenik velikoga mecena Strossmajera daje se 10 K na ruke gdje. Sove, koja sabire u ovu svrhu.

1907. Dr. Ojuro Horvat izabran je pokroviteljem društva.

1908. Uložnica u Samoborskoj štedionici iskazuje gotovinu od 2539 K 94 l.

1909. Iščiče se potreba, da se nabave nova modernija pogrebna kola.

1910. Društvo ima gotovinu od 4325 kruna. — Društvenim liječnikom izabire se dr. Mijo Jurstović.

1911. Potvrđuje se odbor iz predjašnje godine. — Sagradjeno je spremište za pogrebna kola.

1912. Djeleje stari odbor.
1913. Perovodja postao je Vjekoslav Jurstović, koji je za ratu u ruskom zarobljenstvu bio.

Domće vijesti.

Koncert akadem. kluba „Okid“.
Naši akademikari i druga omladinska muška i ženska okupljena u klubu „Okid“ prirediše dne 17. kolovoza jedan lijepi umjetnički koncert. Na koncertu nastupili: gđica Martina Blažeković, te gg. M. Schlick i M. Reizer, te salonski orkestar Gđica Blažeković angažovana je na hrv. operi u Zagrebu nakon nedavno dovršene studija u Beču. Otpjevala je 2 operne arije: „Ždovka“ (Halvy) i „Figarov pir“ (Mozart) Gospođica imade lijepi, operni neobično prekriveni glas. Obje stvari otpjevala je uzorno. Kako je dramska pjevačica, pravi sud može ni čovjek o njoj stvoriti tek u operi. Miroslav Schlick poznati je već umjetnik na guslama. Uz veliku tehniku, u njega je iako i individualno shvaćanje i savršena interpretacija. Te su sve odlike jasno izbile u piecama, koje je izvodio: 1) Suk: Un poco triste, 2) Wieniavsky: Valcer i 3) Kreisler: Caprice Viennois! Umjetnik je bio bio izazvan. Milan Reizer otpjevao je mjesto programne točke (Arija iz Čajkovskijeve opere „Eugenij Onegin“): 1) Rječ: Iz mladih dana; 2) Brahms: Kovč i 3. Weingartner: Slava ljubavi. I ovaj put smo se uvjereni, da je u g. Reizera izvrsna pjevačka škola. Na glasoviru su pratili prof. H. Gross (Schlick i Reizera) a M. Senkar gđicu Blažeković. Prof. Gross poznat nam je kao glasovirski virtroz. Nov nam je bio g. Senkar, koji se pokazao kao vrstan pratilac.

Zahvalni smo klubu „Okid“, što nam je dao priliku čuti ove umjetnike.

Neki članovi kluba uz pripomoć nekoliko glasbenika nastupili su kao salonski orkestar (12 osoba) u ovim skladbama: Zajc Overtura operi „Bolsyska vještica“, Smetana: Fantazija iz opere „Prodana nevjesta“ i Mahvič: Tko pjeva što ne misli“ (Fantazija). Utješna je pojava, da se naša mladež

1914. Umrije predsjednik Golešić. Skupština zaključuje, da izaslanstvo zamoli dosadašnjega odbornika Antuna Filipca, da primi čast društvenoga predsjednika, čemu se ovaj odazva pa ga skupština izabra 25. siječnja 1914. Te je godine izabran potpredsjednikom Franjo Bedeničić, za perovodju Slavko Šek. — Ove godine se sastavlja inventar sve društvene imovine. Pokazuje vrijednost od 5043 K.

Time sam u krupnim crtama iznio sve bitne i samo najvažnije zaključke društvene do časa, kada je društvo navršilo 30. svoju godišnjicu. Kao predsjednik želim, da ono i dalje napreduje i cvate na korist svojih članova a na ponos mjesia i lijepu našu domovine!

Antun Filipca

glazbom javl. To joj rastresu, zabavlja, oplemenjuje i uzgaja duh i čud. Ensemble je bio dobar i izvedba valjana, tek mjestimice ritmika i dinamika mogla je biti bolja. G. Vanjek trebao je više dirigitirati. Držim da kompozicija „Tko pjeva zlo ne misli“ nije spadala u okvir ovog koncerta.

Sve u jedno, koncert je bio vrlo lijep i mi čestitamo klubu „Okid“ na ovako odličnom istupu. Neka lijepo rade, pa će naići na odziv, shvaćanje i podupiranje. Obilan pojet te povoljan i materijalni uspjeh dokazao je to već ovaj put.

Prijatelj glasbe.

Električna centrala u Sameboru. U srijedu 3. o. m. sastaje se u trg. vijećnici anketa u stvari električne centrale u Sameboru. Cjelokupnu osnovu protumačit će gradjevni nadzornik g. Fantoni. Anketa će prisustvovati i gg. inžiniri Rizner i Pajer iz Karlova, te će kao stručnjaci dati svoje mišljenje o ovoj osnovi. Na anketu pozvano je trg. zastupstvo, a slobodan je pristup i ostalom građanstvu da ovoj raspravi prisustvuje.

Darovi školskoj zakladi. Gosp. sadae Franjo Žokalj sabrao je za ovu zakladu 40 K (a priložili su gg.: Franjo i Zora Budi ml. 20 K, Franjo Žokalj 10 K, Ivan Jurković 5 K, Mihelić Viadimir 5 K).

U istu je svrhu sabrao g. Josip Bračun 90 K. Darovali su gg.: Ivan Eijaš 20 K, Josip Bračun 20 K, Filip Šimec 20 K, Viktor Rimaj iz Zagreba 20 K, Nikola Čebušnik 10 K.

Na prijateljskom sastanku nekadanjih sučenika u domu g. Ivana Ivančeka u Novakima kod lastrebarskoga spomenuše se naši dragi Sameborci svoje-školske sirotinje te sabraše za nju 96 K. Darovali su gg.: Vjekoslav Regović ml. 10 K, Ivan i Barica Ivančak 40 K, Marko Sečen 10 K, Ivan Planinc 10 K, Terezija Cimermančić 10 K, Nikola Gjud 10 K, Zorica Srića 6 K.

G. Mijo Bagadur sabrao je u kući g. R. Krajačića 52 K. — G. Antun Herceg darovao je 100 K. — Gdja. Olga Leibenfrost darovala je 100 K za nabavu knjiga siromašnoj djeci sameborske škole. — Kod proslave 10-godišnjice kršć. socijala sabran je za škol. zakladu 10 K.

G. Pavao Cesar darovao isto tako za školsku zakladu 200 K.

Gdja. W. darovala je umjesto nagrade nalaznici njene ručne torbe koju je izgubila na putu od hidropatskog zavoda, za školsku zakladu 15 K.

Za sve ove darove najtoplije zahvaljuje uprava škole.

25 godišnjica svećeništva. Vič. g. O. Augustin Junčić redovnik reda sv. Franje, rodom iz Baške na otoku Krku, sada u Sameboru kamo se sklonio prognan od Talijana, proslavio je skromno dne 26. pr. m. 25-godišnjicu misništva. O. Junčić bio je u svoje vrijeme provincijalom u Dalmaciji te je za narodnu stvar ondje mnogo poradio.

Novogradnja g. Prohaska. Gradnja vile na t. sv. Pečini vrlo lijepo napreduje, pa će služiti na ureš trgovišta, pogotovu na onom uzvišatom mjestu, gdje se gradi. Između cementnoga zida i same zgrade uredit će se na platoima cvjetni park i zasaditi alpskim i drugim raznovrsnim cvijećem, što će bez sumnje poljepšati čitav jedan dio ulice. Inače će prema osnovi čitava gradnja zadržati izraziti karakter i formaciju svoga okoliša, tako da će ugodno djelovati svojom harmonijom. Gradnja bi se imala dovršiti krajem studenoga. Za željeti je da i drugi imućnici stijede primjer g. Prohaska, pa ko-

jom kućom ili vilom poljepšaju naš Samebor prekinuvši dugu stagnaciju i mrtvilo u pogledu novogradnja u našem gradiću.

Dar školskoj mladeži. Gosp. Ante Filippec uručio je ravnateljstvu naše škole 40 K, da za ovu svetu pretplati 8 valjanih a siromašnih učenika na omladinski časopis „Smilje“ za iduću školsku godinu. Ovaj se lijep čin g. Filipca sam sobom hvall, a vrijedan je da nadje nasljedovatelja među imućnijim našim ljudima.

Zabava „Okida“ i švapčarenje. Pišu nam iz građanstva: Koliko nas veseli materijalni i moralni uspjeh posljedne zabave, što ju je priredio agital akademski klub „Okid“ u Sameboru, toliko nas nasuprot zabrinjuje i žalosti jedna ružna pojava, koja je izbila na toj zabavi.

„Na toj se je zabavi švapčarilo sve u šestnaest. Upravo smo posidjeni poslije same zabave morali slušati kako se neki gosti iz slovenskih Brežica zgražali nad švapčarenjem velikoga dijela publike, od koje se naročito isticala jedna grupa mladih ljudi iz Zagreba.

Cesta u Anin-perivoju. U nedjelju je oveće društvo domaćih i stranih izletnika pošlo od aninjskih gostionica kući, i to glavnom cestom, koja vodi mimo groblje. Ta je cesta u tako derutnom i zapušćenom stanju, da su si putnici gotovo isprebijali noge. Poprijekne i uzdužne grabe su zatrpane a cesta je u sredini izrovana poput jaraka u posljednoj selendri. Ovaj put je nesamo važan za pješake, već služi i gospodarskoj svrhi, jer se ovuda vozi sav teret potreban tamošnjim gospodarima. Pozivamo nazočne čimbenike, da se pobrinu, da se ovaj put što prije uredi. Jedan u ime skupa.

Svršetak „vladanja“ g. Juga. Sutrašnjim danom prestaje načelnikovanje ili kako je sam g. Jug nazvao „vladanje“ njegovo i on odlazi u zaborav za vječna vremena, jer nam nije ovdje ostavio baš niti jedne ugodne ni lijepe uspomena. Njegova tvrdoglavost samovolja kojom je htio upravljati našom općinom, donijela je u svemu samo zlo. On je imao moćnoga sagovornika i zato je prkosio cijelom zastupstvu sve do posljednjeg časa, izabrao preporukom „viših“ koji su ga znali ondašnjem zastupstvu tako topio preporučiti, da mu je povjerenja uprava općine. Prošle su tri godine, pak ono što nije moglo učiniti zastupstvo sa izrazom nepovjerenja niti stavljanjem pod istragu, učinilo je vrijeme i riješilo nas tako čovjeka koji je silom stajao na tom mjestu i cijelu godinu baš uzaludno ubirao mjesječnu plaću. Mi mu želimo sretnu put, pak kako ga mi zaboravljamo, tako neka i on zaboravi na naš Samebor.

Pečivo naših pekara. Već duže vremena imamo u Sameboru posve bijelo pečivo. Peku ga u trim pekarnama i mora se priznati, da je kruh posve tečan. No mi bismo predložili našim pekarima, da osim bijeloga kruha peku još i crni od krušnoga brašna. Krušno je brašno daleko jeftinije, a onima, koji nijesu imućni i koji moraju računati sa svojim džepom, nijeb od krušnoga brašna dobro bi došlo, jer bi ga dobijali veće količine i uz znatno niže cijene. I u Zagrebu se uz bijeli peč i crni kruh, pa zašto da ne stijedimo i mi taj primjer!

Za narodni dar g. Mirka Kolaricu — prigodom 50 godišnjice požarničkog mu rada — sabrano je u Sameboru 1035 K u 105 prinosa.

Od toga su sabrali ovi članovi „Dobrovoljnog vatrogasnog društva u Sameboru“:

Marko Zarković 267 K 50 l. (55 prinosa)
Janko Kompare 160 K (19 prinosa), Mirko Koštrman 142 K (23 prinosa), dok je šod uprave „Sameb. lista“ (Slavko Šek) ubrano 165 K (4 prinosa).

Pridonijeli su ovi: 200 K „Dobrovoljno vatrog. društvo u Sameboru“; 100 K Jos. Kovačević; po 50 K Mirko Klečić, Gjurio Ladiš, obitelj dra. Oreškovića; 30 K Venceslav Prohaska; po 20 K. N. Batistić, dr. Gjurio Hervat, Marica Melinčak, Eduard Presečki, dr. Nikola Reizer, Bogumil Teni; po 10 K Mijo Bagadur, Ivo Budi, Vjekoslav Budi, Franjo Falsari, Antun Filippec, Franjo Filippec, Rudolf Hirsch, Roland Krajačić, Mijo Norčić, Franjo Osaković, Vilim Pavlović, Stjepan Pirnat, Ivan Reizer, Antun Rumenić ml., Julija Skendrović, Stjepan Solč, Dragutin Urli, Milan Zjatić, R. Zlođi, Andjelko Zarković, Marko Zarković; 8 K Fran. Hričić; 6 K dr. Antun Anger; po 5 K Franjo Bedeničić, Nikola Fanjak, Ivan Grgo, Janko Jagić, Mirko Koštrman, N. N., dr. Leo Pešić, Jure Stanić, Ignac Stiplošek, Ivan Šolterić, Trops, Franjo Vuković, Zdravko Wintersteiger; po 4 K Fran. Bahovec, Ivan Biččan, Josip Biččan, Stjepan Bosenović, Nikola Čebušnik, Ivan Doltar, Franjo Doltar, Janko Herceg, Simon Mastak, Marko Mušnjak, Hinko Šauer, Nikola Stanilak, Antun Uečić, Melanija Vuja, Janko Zorman, Josip Žitković; po 3 K Ivan Bradac, F. Filipac, Petar Medved, J. Melinčak, Mavro, Neuman, Franjo Šimoi, Alojz Skrljan, I. Tuj. Vrbanić; 2 K 50 l. Franjo Želensko; po 2 K Boc, Josip Brunević, Josip Čep, Milan Fressl, Antun Herceg, Mato Hudoklin, Dragutin Ivančak, Ferdo Ivančak, Ivan Jurković, Jakob Komošar, Janko Kompare, Josip Kopic, Vladimir Mihelić, Gjure Mikulčić, Milan Olič, Viktor Pirnat, Gjurio Prčić, Mihajlo Rošar, Bernard Širovica, Ivan Sudnik, Ivan Tiller, Ana Vugrinec, Franjo Vuković, Ivan Zibrat i K. N. N.; po 1 K Jura Kurli, Milan Sipek Pavao Solč.

Švapčarenje u Sameboru. U Sameboru se za vrijeme ove ljetovljane sezone opaža švapčarenje u tolikoj mjeri, da se preko ove žalosne pojave ne može mukom da prijedje nego zahtjeva naš narodni ponos i patriotizam da se ovoj nepodepštni odapremo svim silama. Švapčari se u gostionici, u kinu, na željeznici, u kupalištima, ulicama, kod šetnje, na zabavama rijeđu svuda: Tko ne bi znao, da smo u Sameboru mislio bi, da je u kojem Kurertu u sredini Pruske. Od ljudi što dolaze u Samebor, da ovdje uživaju sve lagodnosti, pri čem prave i te kakvu strapoštu na račun džepa manje imućnih slojeva, traži se barem tekta takta, da znadu števati osjećaje naroda, u kom žive i stanuju. Danas, kad smo se izu teških berba protiv švapčkoga neprijatelja devizali slobode i kad izgrađujemo svoju narodnu državu, ove švapčarenje ljudi, koji inače umiju govoriti hrvatski, pravi je insult na naše svetinje i besprimjerna izasov, koji ne čemo više ni od koga trpjeti, pa čemo po našim žigosti svaboga krivea, a eventualno isati i s imenima, da se vidi tko to u Jugoslaviji umije tako amiozo izazivati. Zar se dolaze stide ti ljudi ovog rodjenog jezika

Svaka naš izasovica a još kao lijep primjer navesti čemo i to, da se kod nas nalazi nekoliko čeških obitelji, a te mlade da umiju njemački, ne upotrebljavaju nikad ni jednu riječ oca-češka. Još čemo spomenuti da se neki izletnici iz Zagreba što vilišu obilike prašine po našim ulicama svojim automobila, i ovdje nastavljaju svoje zabave, služe jednako njemačkim jezikom i to tako nepačno da se moramo zgražati nad ovim amiošču. Za sada toliko!

Prijava prirodna radi oprosta od poreza. Pozivaju se svi ovopodručni vlogradari da svoj prirod, očekivan u god. 1919. u svrhu oprosta od poreza na piće vime do 15. rujna prijave.

Oprez je oprez. . . Naš sugradjanin g. L. iz Gajve ulice ispričao je ueki dan u društvu ova svakako spomena vrijednu zgodu koja bi imala ilustrirati današnja nesigurna vremena: Neki večer došla su u kuću g. L. dva čovjeka, po govoru slovenca, zatražili su večeru i mjesto, gdje bi prespavali. To su učinili odlučnim glasom; domaćin je pače primjetio, da je ton njihovih riječi bio više no zapovijedajući. Po dočimem toga, pa jer su mu se ti došli kao pričinili sumnjivima, g. L. nije se mogao u prvi mah domisliti što da učini. Da zove stražara? To mu se činilo i samomu nešto neprilichno, jer nije bilo ni po njegovu uvjerenju, razloga za uređivanje. A naposljetku mu sune misao, da bi ta dvojica mogla izvesti i kakvu strašnu osvetu, kad bi ih ovako nedužno dao aretirati. . . Najbolje da zadovolji želju svojih gosti, koji ga tako nenadano pohotše! Smišljeno, učinjen: Pozove svoju gospodju, da im spremi večeru, pa kad se putnici okrijepe, pokaze im mjesto na štaglju, gdje će prespavati noć. Oni se tome dragovoljno odazvahu i začas se čulo iz štaglja zdravo i krepko hrkanje. No kuće domaćina nije mislo na spavanje. On uze pušku i pođe obilaziti nome po dvorištu, oko kuće do bašte a najviše je dakako držao stražu oko štaglja gdje su putnici bili uljuljani u sretnu snove. Tako je stražario čitavu noć. Radi svake eventualnosti, on je s večera još sam o jednoga svog susjeda, koji ima također pušku, i umije s njom barataati, neka zaboga pritekne odmah u pomoć, ako začuje pucnjavu s njegova dvorišta. Ova togi je tako uzbunio vlastite ukućane, da one noći nije uopće u kući uglašena svjetlika. . . Kad je svanulo jutro i prvi zrake sunca pozlatile krov domaćinove kuće, spustiše se ona dvojica sa svojih topih ležaja, pripravnici na put.

Ali kad opaziše oružana kuće vlasnika shvatiše, čim se, situaciju, pa pristupivši k njemu zahvališe mu na pažnji i dobroćinstvu, naročito pak što ih je čuvao čitavu noć o eventualnih zlikovaca. . .

Sad su se i domaćinu najednom pričiniti ti ljudi kao posve bezopasni. Požalio je je neprosparano noć a što mu je izgubio toliko petroleja, — pa još u tako skupo doba to ne može još ni danas pregorjeti! —

Kako se plaća u Samoboru! Primamo sljedeće: Gospoda Schlick i Ouss priredili su prošlog petka koncert u „Pensionu Lavica“. Za dvoranu i rasvjetu platili su 100 K, a za onaj stari glasovir g. Vanjku opet 100 K. Ista gospođa priredila su jedan koncert u Regatačkoj Slatini prije mjesec dana i platili za dvoranu i onaj lijepi i izvrani koncertni glasovir 120 K za jednu večer. Pitamo se, kako daleko će ići ovo druzovito gulenje i pretjerivanje cijena? Poslije koncerta molila je madaž za glasovir, da može makar i malo plesati, nu g. Vanjek odmah je poslije koncerta zatvorio taj glasovir i nije dozvolio sviranja. Našao se jedan gospodin koji je vidio gospodjice gdje bi rado plesale i etvori glasovir svojim klijušem, nu za oštećenje toga, dobio je g. Vanjek opet posebao 50 K. Pitamo sada, zar se mi u Samoboru ne možemo riješiti luterstva g. Vanjeka koji svakom zgodom pravi neprilika s tim glasovirima i glasbom, da je to već prava sramota. Ajte ljudi, budimo već jednomo pametni i kupimo si glasovir, da nećemo biti ovisni o ovakovim ličvarima i da se nedadem o neprestano od njega za nos vučati. Toj sramoti mora se već jednom stati na put.

Tko je dignao cijene drva. Prije godinu dana još smo mogli dovesti kupovani gorivo drvo, nu danas su cijene tako ogromne, da se u istinu moramo pitati za agrarizacijom, kuda će nas to ove stime dovesti. Sve danomice postupuju se, se vidimo i na šaloet naše čitimo, nu naci prave uzroke je teško. Kod preskupijavanja drva opešao sam sljedeće. Prošle godine dobila je naša sprovizija drvo od Kronfelda po 180 K. došim je g. Kronfeld to drvo prodavao drugima po 220 K. Par mjeseci kasnije digla je ta tvrtka to drvo na 280 K., malo zatim na 300 K. I danas stoji ta ista 420 K. Pitamo li zašto je tvrtka Kronfeld digla te cijene, te se naznačimo odgovore. Tvrtka naprosto i besraz-

loga dizala cijenu, jer joj se hotjelo zaslužiti više novaca na laku ruku i tako tjerati ličvarski posao. Drva, koja se danas plaćaju kod te tvrtke u tako visokoj cijeni, bila su izradjena po ruskim zarobljeničima dakle veoma jeftino i tvrtka nije imala nikakova uzroka, da te cijene podigne.

Što su bile posljedice tog dizanja? Našim seljacima bila je uvijek mjerodavna cijena za drva ona, kojom se prodavala drva u Orđanjima, a oni videći kako ta tvrtka svđovoljno dže cijenu, dizali su cijene i oni svojem drvu, jer ako može to činiti nesmetano gospodin vlasnik u Orđanjima zašto ne bi to činili i oni, koji u istinu teže živu, nego li onaj gospodin koji se vozika u svom automobilu. A zar tu baš nikakova lijeka nemamo? Molimo mjerodavne faktore, da se malo u to zamisle, jer nam je zima pred vratima.

x Samoborsko Kino-Kazalište (Presečki). Prošlih dana donijelo je to kino poduzeće krasne filmove kao „Pošast se šulja“, „Faun“, „Pepita“, i „U zadnji čas“. Ovi filmovi odlikuju se osobitom liranošću nesamo prikazivanjem događajaja već i umjetalcima, čiju nam glumu oni donose. Kolikim li zanimanjem djelovali su ti filmovi na gledaoce, dokaz je taj, što mnogi podjuše i po više puta u kino, da vide isti film. U najkraće vrijeme stali su nekoliko inlijakih filmova, koji će svojom zanimivošću natkriliti sve dosad prikazivane filmove.

Isto poduzeće g. Presečki, uvelo je ovih dana električnu rasvjetu na raskriću kod g. Fresta u Perkovčevoj ulici. Svaki čas donosi to poduzeće nešto nova, pa je svakako u našem interesu, da se ono što izdašnije podupire od svih slojeva.

Sumnjiv „kočijaš“ na Hameru. U noći od 25 na 26. o. m. u 12 sati začuo je s n gdje, Klotilde ud. Reizer, kako se dovezao netko kolima pred njihovu kuću. On brzo probudi majku, a ova podje do lugara Kličića, koji u istoj zgradi stanuje, 83-godišnj, i starac otvori prozor, naperi pušku i pozove nepoznatoga, neka kaže tko je i što hoće, i opati pušku.

Taj sumnjivac ne odgovori ništa nego podbrusi pete prema obližnjoj šumi ostavivši kola i konja u dvorištu, lugar Kličić strahlo je do 5 sati ujutro, on ta je konja ispregao otišavši po stražare. No ovi mu odgovorše, da su jako pospani, te da ne mogu doći prije 7 sati. Kad se lugar Kličić vraćao sa stajom je ista kola i konja u Gornjem Kraju. Upoznavši ih odmah, pozvao je toga sumnjivoga kočijaša da stane, na što on još jače odine konja i strijelovitom brzinom odjuri u slobodan svijet. (Ovaj događaj ispričavljada mi je vjerodostojna osoba) A. P.

Nadjeno U kolima samoborske željeznice nadjeno je onaj sa dječjim cipelama. Vlasnik neka se prijavi kod Ivana Bačića, čičmara, Samostanska ulica.

x „Lavica-Kino“. Kako nam javljaju nabavila je uprava tog kina opet niz krasnih bioger-filmova kao n. pr. „Tosca“, „Morat se dvoru Habsburga“, „Sakali“ itd. Konstatujemo, da je uprava tog kina priredila lijepi niz krasnih kino-predstava. — Steta da se film „Ljubimica Vahradže“ nije posevio, jer mnogi posjetitelji nisu mogli ovaj prekrasan film da vide.

Društvene vijesti.

Hrv. pjev. društvo „Jeli“ pristupio je kao član utemeljač g. Ivan Ešliš sa svotom od 50 K.

Akademski klub „Onk“ zahvaljuje najzadnje ovim putem umjetalcima gospodji Mariji Bialaković, gospodi: Miroslavu Schlicku i prof. Hermenu Orusa, što su svojim sudjelovanjem pripomogli da je koncert priredjen s dobrovoljne svrhe tako dobro izradio i materijalno uspio, a napose hvati gospod. prof. Milana Reizera, koji se je, ne šaluci ni trudi ni vremena svojim sudjelovanjem i savjetom kluba vrlo zadužio.

Redoljubno građanstvo poduprio je novčanom sudjelovanjem i tako dobrovoljno složna kluba te je time bilo omogućeno postati

1005 K 50 fil. kao 50 % čistog dobitka koncerta za „Hrvatskog Radišu“, a ujedno je time dokazalo, da je voljno ovaj naš mladi klub i nadalje u svakoj ozbiljnoj akciji poduprijeti;

Debrovci. vatrogasnom društvu u Samoboru pristupio je naš sugradjanin g. Ivan Ešliš sa svotom od 50 K kao član utemeljač.

Podružnica kršćanskoga socijala obavila je svoju 10 godišnjicu, a ujedno glavnu skupštinu dne 15. pr. m. O tom smo primili ovaj dopis: Ovoj skromnoj svečanosti pribivahu od strane Saveza drugovi iz Zagreba s predsjednikom Saveza g. Zlatkom, te sa svojim barjakom. U pol jedanaest sati pribivahu članovi i gosti sv. misi u kapeli Sv. Mihailja, koju je služio viš. g. župnik Zjalić, koji je rekao i prigodnu proповijed. Poslije toga održavana je glavna skupština. Kod skupštine koju je otvorio predsjednik Mijo Noršić izrečeni su lijepi i poučni govori za članove. Ponovo izabran je sljedeći odbor: predsjednik Noršić Mijo, potpredsjednik Kocijanić Stjepan, tajnik Horvat Stjepan, blagajnik Juratović Franjo, knjižničar Herceg Mijo. Odbornicima: Bičan I., Bičan J., Daitar F., Cvetečić Vj., Herceg Dragica, Leite Ana, Novak M., Šoštarčić M. i Regović Janko. Podružnica broji sada 80 članova II. i III. razreda obojega spola i 9 utemeljača, a to su gg. Zokaj F., Kovačiček J., Šoštarčić M., Buzi Fanika, kapelan Partaš L., župnik Zjalić M., Herceg A., Šoštarčić I. i Kopljčić J. Drugarica Vilda Mihela predlaže, neka bi se nastavilo sabiranje za društveni barjak, te je toga dana odmah i sakupila 211 K. Molimo sve naše prijatelje neka po mogućnosti svaki donuje koju svotu za barjak kršć. socijala. Na prijedlog g. Noršića sakupljeno je 289 K. za popravak kapele sv. Mihailja.

Predsjednik hvati marnomu tamburaškom zborevodji g. Zdravku Wiersteigeru, koji poštrovao djeluje kod podučavanja tamburaškoga zbora, koji vrlo lijepo napreduje. Hvati svim nastupnim gostima iz Zagreba, koji su došli, da ovu našu malu proslavu uzveličaju, te zaključuje skupštinu. Tamburaški je zbor odsvirao „Lijepu našu“. Popodne bijaše vrlo animirana zabava uz svirku tamburaškoga zbora u Anindolu.

Novi članovi vatrog. društva. Na poticaj g. F. Matzara pristupio je 12 radnika iz njegove tvornice cementa u proizvoda vatrogasnom društvu. Tako najednom 12 mladih sila, sve samih naših Samoboraca, prišla uz ovo društvo, toli važao za sigurnost i dobrobit Samobora. Imena novih članova javit ćemo naknadno.

PROSVJETA.

Hrv. pedagoške-književni zbor održao je svoju glavnu skupštinu i svečanu sjednicu 24. pr. m. u Zagrebu, pod predsjedanjem kr. zem. škol. nadzornika g. Adolfa Vahovića, koji se je u svoim lijepim i oduševljenim govoru osvrnuo na zadaće naše narodne škole, koje su čekaju u novoj i slobodnoj našoj državi, te kako će se prema tomu ta škola imati da uredi, da donese što većih plodova trošenom našem narodu. Poslije je dr. Jure Turč pročitat svoju aktualnu raspravu: „Budućnost naroda i škole“. Osim toga su odobreni izvještaji zborovih funkcionara.

Samoborca g. J. Milakovića, koji već 40 godina radi na polju omladinske knjige imenovao je Zbor počasnim svojim članom. Toga dana izučena je i domaćem učitelju g. B. Toniju, koji je već prije imenovan pravim članom Zbora, diploma toga članstva.

Gospodarstvo.

Novo fabrica u Krajevstvu. Pod ovim naslovom čitamo u neogradačkoj „Samoupravi“: Dovršuje se gradjenje nova fabrice konzervi u Zaprudcu, tako da će biti kroz nekoliko mjesaca sposobna za rad. Jedna francuska konzorcija radi se da kupi poduzeće sa 4 mil. frana. — Osim toga bit će i o tvari si samoborske cementne industrije, da će se znatno proširiti i dograditi.

„ITO“ najbolja pasta za zube.
 Najbolji predratni sapun.
 Ljekarna M. phara. M. Kleščić, Samobor.

Citra posve uobra, prodaje se. Po-
 bliže u uravi lista

Trapista sira

vazda na skladištu — Braća Kornfein.

VOZNI RED

Iz Samobora kreću vlakovi i to:

6³⁰ ujutro,
 12³⁰ poslije podne,
 18³⁰ na večer,
 20 na večer (samo nedjeljom i b. g. danima)

Iz Zagreba kreću vlakovi i to:

8⁵ u jutro
 14⁰ poslije podne,
 20⁰⁵ sati navečer.

SVRAB

svrbež, krase, lišaje odstranjuje kod čovjeka i živo-
 tinje mast pro: i svrabu. Bez mirisa i ne maže rub-
 lje. I lončić za 1 osobu 6 kruna. Poštom 7 kruna
 prosto od poštarine. Prodaje i razalije Ljekarna
 Trakóczy, Ljubljana (Kranjko).

Preporučuje se

Trgovina mješovitom robom

Melanija Vuja

Obrtnička ulica br. 28.

Agenturno

komision. trgovina papira i kratke robe

B. Kralj i drug

ZAGREB Vod. vodna ulica 6:

Preporučuje se trgovcima. Na zahtjev šaljemo cjenik.

Trgovci mješovite

robe, drogeriji, kramari itd. sjajno zaraduju prodajom Mastina (hranivi prašak za mrvu i perad) kod doljodjelaca. Treba p sati dopisnicu na adresu Ljekarnik Trakóczy, Ljubljana, Kranjska, na slijedeći način: Pošaljite mi 16 omota (po četvri kg) Mastina, istodobno jedan veliki plak t, oboje uz pouzeće od K. 30-40 franko poštarina i pakovanje.

Primječaj Mastin u krmu

Da mrvu, blago, kokoši, pure,

gusto krmu potpuno iskoristi i laglje probavi i onda krmu sa stvaranje mesa i masti služi, tvorbu jaja i mlijeka popravlja, smiješaj u krmu jedamput na tjedan, jednu šaku praha MASTIN. 5 omota Mastina dostaje sa odgojbu, krmu i tovljenje jednog vola, krave, svinje, konja za 6 mjeseci. Mastin je dobio najveće medalje u Londonu, Parizu, Rimu i Beču. Na hiljade gospodara hvale ga i kupuju ponovo Mastin. Ako ga nema Ljekarnik ili tvoj trgovac, onda piši sa dopisnicom, po 5 omota Mastina, za 7 K 50 fil. od poštarine prosto na

Ljekarna Trakóczy u Ljubljani

Kranjska, koja sa svakom poštom spremna naručbe sa sve strane svijeta.

U Samoboru

najmodernije uređeno, prvorazredne filmove prikazuje

LAVICA KINO

Predstave: srijedom, četvrtkom, subotom i nedjeljom.

Uz snižene cijene.

Početak u 8 sati na večer.

Vladimir Novak

koncesionirani elektrotehnički ured

Frankopanska ulica 8. -- ZAGREB -- Telefon broj 3-31.

preuzimaju se električne instalacije svijetla, motora, cijelih električnih uređaja, centrala te vlastitih pogona za mlinove, te kućnih telefona i zvonila. Sav materijal i sve vrsti žerulja uvijek na skladištu uz najjeftinije cijene.

Najbolji cigaretni papir sadržajnosti je

„GOLUB“

Jedini hrvatski proizvod.

Zdraviju neškodljiv.

— — Doblje se svuda. — —

Prva hrv. tvornica cigaretnog papira
 U ZAGREBU.

STAKLANA FRANZ, Zagreb, Jelačić trg 7.

Trgovina na malo i na veliko. — Telefon br. 23-42.

Krasne moderne čaše. Elegantne kristal garniture, najnoviji proizvod.

Prikladni darovi za svaku zgodu kao:

čaše i boce sa hrvatskim narodnim grbom i trobojkom, Majolika čašure u narodnom slogu. Bipse figure iz glasovitih tvornica. Električne i petrol. svjetiljke i lampae.

Specijalne skladište za baktericid. i vatikano potrebštine.

Skladište sa odprazno dopisnicu u preplata drvozna kućama.

